

KØBENHAVNS BYRET DOM

afsagt den 9. december 2019

Sagen er behandlet for lukkede døre. Det er forbudt offentligt at gengive, hvad der er foregået i retsmødet, og at offentliggøre navn, stilling eller bopæl eller på anden måde identiteten på nogen af de personer, der er nævnt i sagen.

Sag BS-43421/2019-KBH

M
(beskikket advokat Maryla Rytter Wroblewski)
mod
F
(beskikket advokat Peter Ølholm)

Denne afgørelse er truffet af dommerfuldmægtig

Sagens baggrund og parternes påstande

Familieretshuset har den 1. oktober 2019 indbragt sagen for retten.

M har nedlagt påstand om, at der fastsættes samvær for M med B, født den ... 2011.

M har under hovedforhandlingen præciseret sin påstand således, at der påstås fastsat samvær hver 2. uge, således at hver andet samvær er overvåget samvær med fysisk besøg i Familieprojektet, og hvert andet samvær sker via Skype også i Familieretsprojektet.

F har nedlagt påstand om frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

F har forældremyndigheden alene i henhold til dom.

Psykolog C og dommerfuldmægtig ... har afholdt en samtale med B.
Hovedindholdet af samtalen fremgår af retsbog af 26. november 2019.

Begge forældre har fri proces under sagen.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af M og F.

M har forklaret, at hun er 34 år. Hun er ved at uddanne sig indenfor turisme. Hun bor i Spanien, hvor hun har opholdstilladelse og arbejdstilladelse. Opholdstilladelsen er tidsubegrænset.

I perioden fra januar 2016 til februar 2017 havde hun overvåget samvær med B. Det var vanskeligt at genopbygge deres forhold, både for B og for hende selv. Det tog et stykke tid, før det var naturligt for B at være sammen med sin mor. Derefter blev samværet godt.

I februar 2017 blev hun nødt til at rejse ud af Danmark efter at have fået afslag på sin ansøgning om opholdstilladelse. Hun fik 14 dage til at forlade Danmark. Da hun var sammen med B til samvær den 4. februar 2017, vidste hun ikke, at hun havde fået afslag. Der skete en misforståelse med en mail fra hendes advokat, der gjorde, at hun ikke fik afslaget med det samme. Hun fik først den 12. februar 2017 besked om, at hun skulle være ude af Danmark den 11. februar 2017. Hun kunne derfor ikke deltage i samværet den 18. februar 2017.

Den 18. februar 2017, da samværet skulle være, var hun udrejst af Danmark. Hun ville gerne selv give B beskeden om, at hun var nødt til at rejse ud af landet. Hun ville give hende beskeden via Skype. F afviste, at det kunne ske via Skype.

Derefter skulle der fortsat være samvær via Skype hver 14. dag. Det var dog ikke særligt vellykket. Det var svært at få B til at fokusere. Der blev stillet en computer op, men B var ofte ikke til stede. M kunne nogle gange høre hende i lejligheden, men hun kom ikke hen til computeren.

Samværet via Skype skulle være i weekenden, men hvis der var nogle arrangementer, som B skulle deltage i, flyttede de nogle gange samværet til om onsdagen. Senere flyttede de samværet permanent til om onsdagen. Det blev dog ikke bedre af det. Samværet var placeret ved 18.30-tiden, hvor B var træt el-

ler havde lektier for. Det var ikke en god ramme. B ville også gerne se TV på det tidspunkt.

Da M fik opholdstilladelse i Spanien, søgte hun i 2018 fastsættelse af samvær. Sagsbehandlingstiden var meget lang. Hun mener, det tog 1 år, før der blev fastsat samvær.

Første gang, der skulle være samvær, var den 30. marts 2019. Det var svært, fordi der var gået 2 år siden sidste samvær. B græd og kunne ikke falde til ro. Overvågeren foreslog, at F skulle være til stede under samværet. M ønskede ikke, at han skulle være til stede. Baggrunden for, at hun afviste det, var, at Fs deltagelse ikke ville være støttende. Hun følte det ydmygende, hvis han skulle være til stede. Fs tilstedeværelse har tidligere haft en negativ påvirkning af samværets gennemførelse. Hans adfærd gjorde, at B ikke kunne fokusere på samværet.

Den 27. april 2019, hvor der skulle være samvær igen, accepterede hun, at F var med, så hun kunne se B. Men B satte sig ved siden af F og ville ikke deltage i samværet.

M oplevede ikke, at overvågeren var nogen særlig støtte i forbindelse med samværet. Der var ingen initiativer fra overvågerens side for at få samværet til at lykkes.

Hun ønsker, at der skal være samvær, fordi B har behov for kontakten til sin far og sin mor. Det har alle børn, og B er ingen undtagelse.

F har forklaret, at han er 52 år. Han har boet i Danmark hele sit liv. Han bor i en lejlighed med 3 værelser. Han har ingen samlever. B har sit eget værelse. Han har ikke arbejde for tiden, men er på dagpenge. Han ønsker ikke at give yderligere oplysninger om sine arbejds- og indtægtsforhold.

Han har sine to søstre og sine forældre i Danmark. Den ene søster bor lige i nærheden. Hun har børn på Bs alder. Familien er tæt knyttet til hinanden og ses næsten dagligt. B er meget glad for hans søster, der laver mange aktiviteter med sine børn og B. B er også tæt knyttet til sin farmor.

B er en glad og livlig pige, der trives godt. Der er fuld fart på. Hun går i 2. klasse og klarer sig godt. Hun har gode fritidsinteresser. Hun går til svømning og klaver. Socialt trives hun. Hun har flere veninder, har ofte legeaftaler mv.

Det er rigtigt, at samværet gik godt indtil februar 2017. B var tryk, fordi hun vidste, at der var folk til stede, der passede på hende under samværet.

Han fik ikke besked om, at M ikke ville være til samværet den 18. februar 2017, da hun var udrejst. Han havde således ikke vidst, at hun ikke ville være der. Han tror, at M havde ringet til Statsforvaltningen og fortalt, at hun ikke kom til samværet, men han havde ikke hørt noget om det. Overvågeren fortalte, at hun ikke kom. Der kom en veninde til M i stedet for M. Det var ikke sjovt for B. B blev meget skuffet. B havde glædet sig til samværet.

Situationen den 18. februar 2017, hvor M var udrejst, var meget forvirrende. Politiet var der; han så dem i opgangen, da de gik fra stedet. De ville vist tale med M. Han ved ikke, hvornår de kom til stedet. Det var ikke ham, der havde ringet efter dem. Ms veninde stod med en computer og ville have, at B skulle tale med sin mor over Skype. Han mente ikke, at det gav mening, at B skulle tale med sin mor over Skype. B var blevet skuffet, og der var meget uro på grund af politiets tilstedeværelse.

Han har ikke søgt professionel hjælp til B efter oplevelsen. Hun er ikke knækket, og der er ikke behov for professionel hjælp. Hvis hun havde haft behov for det, ville han have søgt hjælp.

Den kontakt, der var over Skype mellem M og B efter februar 2017, var ikke god. Han prøvede at motivere B til at tale med sin mor. Det var ikke ham, der ødelagde samværet. Han sad bare passivt og prøvede at motivere hende til at tale med sin mor.

M vil ikke tale med ham. Hun sender næste aldrig mails eller gaver til B.

På et tidspunkt spurgte han M, om de kunne rykke samværet til onsdag. Det havde hun ikke noget imod. De aftalte, at der skulle være samvær om onsdagen kl. 17.30. Samværet mellem hende og B blev imidlertid ikke bedre.

I de 2 år, der gik, fra M udrejste, og til der blev fastsat samvær igen, var det svært at forberede B på, om hun ville komme til at se sin mor igen, idet de ikke vidste, om hun ville komme til Danmark igen og i givet fald hvornår. M sagde, at måske kom hun om 2 måneder, måske om 2 uger, men de vidste ikke noget sikkert.

I 2018, da der blev søgt om samvær igen, ville han ikke modsætte sig samvær. Han talte med sin familie om det. Det var vigtigt for ham, at M og B kunne få et samvær uden afbrydelser. Han ville ikke udsætte B for flere skuffelser.

Da de skulle ses igen i marts 2019, sagde han til B, at de skulle give det en chance. Han sagde, at hun kunne tage det roligt, fordi han ville være til stede og støtte hende. Han motiverede hende og sagde, at det nok skulle gå.

Da M sagde, at hun ikke ville acceptere, at han var til stede, og de så måtte gå derfra igen, blev B skuffet igen. Overvågeren sagde til ham og B, at M ikke ville deltage i samværet, hvis han var til stede. B blev meget ked af det. Det var endnu en skuffelse. B følte, at hendes mor ikke ville se hende.

Gangen efter mødte de op til samværet igen, fordi han håbede, at M ville acceptere, at han var med, så B kunne se sin mor.

Gangen efter havde B ikke lyst til at tage til samvær. Det var ikke sjovt for ham at skulle presse hende til at tage derind, når hun var så ked af det. B glædede sig ikke til at skulle på samvær.

B har det godt nu, hvor samværet er afløst. Han mener ikke, der behøver at være samvær. B savner ikke noget. Han og hans familie støtter B.

Han har altid tidligere ment, at der skulle være samvær. Helt tilbage lige efter bortførelsen var han bange for, at M skulle bortføre B igen. Han frygter dagligt, at B vil blive bortført. Ms familie har truet med at bortføre B. Æresbegreberne i deres verden kan gøre, at de ønsker at bortføre hende.

Han har samarbejdet om samvær så meget, han kunne. Da samværet blev fastsat i begyndelsen af 2019, modvirkede han ikke samværet. Han ville gerne samarbejde om det.

For tiden mener han ikke, at der skal være samvær. Det vil ikke være godt for B. Hun er blevet skuffet for tit.

B har ikke brug for professionel hjælp. Han mener ikke, at det, der står i den børnesagkyndige undersøgelse, skal læses sådan, at B har brug for professionel hjælp. Ingen af Bs lærere eller pædagoger har givet udtryk for, at hun skulle have brug for hjælp. M har henvendt sig til kommunen, der har undersøgt forholdene. De har henlagt sagen. Der er derfor ikke noget, der tyder på, at B har brug for hjælp.

På spørgsmål fra den børnesagkyndige har M forklaret, at hun tænkte meget over, hvordan hun skulle tale med B i marts 2019, når der var gået 2 år. Hun talte med personalet i Familieprojektet om det. Hun forventede, at B ville være indesluttet og svær at tale med. Sådan var det også. De svar, som B kom med, var tilbageholdende. Hun ville ikke have, at B skulle føle sig presset under

samværet. Hun spurgte derfor personalet, hvordan hun skulle opføre sig.

Hun ville gerne fortælle B, hvorfor hun ikke kunne være der til samværet den 18. februar 2017. Hun forventede ikke, at F havde fortalt hende grunden. Hun ville gerne have, at B skulle vide, at hendes mor var blevet tvunget til at forlade landet.

Hun syntes, at den person, der var til, stede fra Familieprojektet, ..., var anderledes end det personale, der tidligere var til stede under det overvågede samvær. Rammerne for kontakt var ikke særlig gode for et barn.

Hun har forsøgt at tage kontakt til B, for eksempel til Bs fødselsdage og lignende. Hun har sendt gaver og blomster til B. Hun har dog haft en følelse af, at B måske ikke fik de gaver, hun havde sendt.

Hun har også forsøgt at kontakte F og spørge om forskellige forhold vedrørende B. Han har svaret ved at sende "nogle paragraffer" i hovedet på hende. I andre situationer svarede han slet ikke. Hun får ikke noget konkret at vide om B.

Det er en svær afvejning, om hun skal opgive forsøgene på at få kontakt med B eller fortsætte. Men hun har forstået, at alle børn har brug for kontakt med begge deres forældre for at kunne opbygge en identitet. B er ingen undtagelse hertil. Derfor bliver hun ved at forsøge at få kontakt med B.

På spørgsmål fra den børnesagkyndige har F forklaret om sine tanker om Bs fremtid, hvis hun ikke har sin mor i sit liv. Han tænker, at der findes mange børn, der ikke lever med deres forældre. Det er måske bare, som det er. Det bedste ville selvfølgelig være, at B havde begge sine forældre. Men han synes ikke, at det er godt for B at have en forælder, der konstant skuffer hende. Man må derfor tage en beslutning om, at der ikke skal være samvær, selvom det måske er hårdt for B lige nu.

Hvis M er interesseret i sit barn, må hun gøre en indsats. Hun må fjerne sit fjendskab overfor ham og prioritere sit samvær med B. Så vil han give plads til et samvær mellem B og M. Så vil han bakke op om samværet.

B græd eller var tøvende til samværet i marts 2019, fordi hun var blevet skuffet 2 år tidligere. Hun er blevet skuffet gang på gang.

På den børnesagkyndiges spørgsmål om, hvilke andre gange B er blevet skuffet, forklarede F, at B er blevet skuffet to gange; den 18.

februar 2017, hvor M ikke mødte op til samvær, og i marts 2019, hvor M ikke ville deltage i samvær, hvis han var til stede.

På den børnesagkyndiges spørgsmål om, hvorvidt B taler om sin mor derhjemme, forklarede F, at børn vænner sig til forholdene. Hun kan tale med ham, hvis hun vil det, men hun har ikke spurgt, om de kunne tale om hendes mor. Hun taler ikke om sin mor.

Han har ikke overvejet, om det er ud over det sædvanlige, at B ligefrem græder, når der skal være samvær.

Han mener ikke, at M skal være i Bs liv, fordi han er bange for, at B skal blive skuffet igen.

Der er også hele tiden mystik om Ms opholdsstatus. Der har været mange udmeldinger om den. Det gør det svært at vide, hvor de står. Han vil undgå, at B bliver skuffet eller ked af det. Hvis hun bliver det, bliver han også selv ked af det.

Han tænker, at når B bliver ældre og selv kan tage sine egne beslutninger, vil han støtte hende, hvis hun siger, at hun for eksempel gerne vil skype med sin mor. Han vil ikke tvinge hende til det.

På længere sigt tænker han om det forhold, at hun ikke har sin mor i sit liv, at der er mange børn, der ikke har deres forældre i deres liv. Så må man bare få det bedste ud af det. Han sørger for, at hun har aktiviteter, så hun ikke har tid til at hænge med næbbet.

Han ville gerne have, at M ringede til ham og hilste på ham, den gang der var samvær. Det ville hun ikke, fordi hun bærer nag på grund af fortiden.

Den børnesagkyndiges indtryk af B

Den børnesagkyndige har under sagen gjort rede for sit indtryk af B overfor forældrene og retten. Hun har gjort rede for, hvordan man kan tolke Bs udsagn, som de blev fremsat under børnesamtalen. Den børnesagkyndige har den forbindelse anført følgende:

B har mange mennesker, som hun føler sig tryk ved, i sin hverdag. Hun har en god hverdag, som hun trives i. Hun er glad for sin far.

B er følelsesmæssigt forbundet med sin mor. Hendes gråd under børnesamtalen, da spørgsmålene vedrørte hendes forhold til sin mor, og hvad hun kunne

huske herom, er et tegn på, at hun savner sin mor, men ikke kan sætte ord på dette savn. Gråden var ikke et tegn på modstand mod at se sin mor.

B har svært ved at opretholde et indre og ydre billede af sin mor (at huske, hvordan hendes mor ser ud, og hvordan hun er som person). B vil have brug for støtte til at opretholde et indre og ydre billede af sin mor. Det er indtrykket, at B ikke har haft tilstrækkelig støtte til at fastholde et indre og ydre billede af sin mor. Et barn på Bs alder har brug for støtte til at opretholde et indre og ydre billede af sin mor, når hun ikke har hyppigere kontakt med hende.

Selvom det på kort sigt måske vil være svært for B at have samvær med sin mor, vil manglende samvær på lang sigt medføre, at B kommer til at mangle en mental repræsentation af sin mor, og det vil være svært for hende at danne stabile relationer til andre.

Det vil således være bedst for B at have samvær med sin mor og få støtte i at være i de vanskeligheder, dette samvær på kort sigt kan medføre, indtil kontakten er genoprettet.

Parternes argumenter

M har i processkrift af 11. november 2019 gjort gældende,

at kontakt til begge forældre er væsentligt for børns sunde udvikling og dermed trivsel generelt. Derfor betragtes kontakt som en meget væsentlig del af retten til familieliv, som beskyttes under art. 8 i Menneskerettighedskonventionen. I retspraksis har ECHR således opstillet meget skærpede krav til sagsbehandlingen, når myndighederne overvejer helt at opgive at etablere en ramme for kontakt mellem et barn og en forælder. Der henvises blandt andet til Sahin v Germany (app 30943/96), Sommerfeld v Germany (app 31871/96), særligt præmis 63 og 72,

at børnepsykolog ... i 2015 vurderede, at det netop for B var særligt betydningsfuldt at opretholde kontakten til sin mor,

at Familieretshuset ikke har levet op til sine forpligtelser til at sikre en ordentlig oplysning af sagen, før samværet blev afskåret,

at myndighederne ikke alene har en pligt til at etablere et godt afgørelsesgrundlag, men også en positiv pligt til at gøre en aktiv indsats for at reetablere kontakten mellem B og hendes mor. Til støtte for dette henvises blandt andet til Strand Lobben v. Norway (app 37283/13), særligt præmis 207. Familieretshuset har heller ikke levet op til denne forpligtelse og

at Familieretten derfor nu har en pligt til at sikre, at der foretages en grundig undersøgelse af Bs forhold og hendes forældres forhold, samt at der i løbet af undersøgelsen skabes en sådan tillid mellem den børnesagkyndige psykolog og B, at man af den vej kan forsøge at reetablere kontakten mellem B og hendes mor.

M har under hovedforhandlingen henholdt sig hertil og har supplerende gjort gældende,

at det efter en samlet vurdering vil være bedst for B at have samvær med sin mor,

F har i processkrift af 18. november 2019 anført følgende:

Denne sag skal som alle sager om børn tage afsæt i forældreansvarslovens § 1 og det vil sige, at en afgørelse i sagen skal ske ud fra hensynet til barnets bedste og barnets ret til trivsel og beskyttelse.

B havde faktisk adgang til begge forældre fra sin fødsel og frem til at sagsøger ulovligt fjernede datteren. Det ligger klart, at der er meget uenighed om, hvad der faktisk skete, men det ligger også klart, at sagsøger er blevet dømt ved danske domstole for en ulovlig børnebortførelse. Det, der imidlertid var en konsekvens af sagsøgers handlinger på daværende tidspunkt, var, at der skete en fuldstændig afbrydelse af datterens kontakt til sagsøgte.

Siden det tidspunkt, hvor B ulovligt blev fjernet/tilbageholdt, har B ikke haft en naturlig adgang til begge sine forældre.

Der var et længere afbrud, hvor hun var tilbageholdt ulovligt i udlandet. Herefter blev hun tilbagegivet til sagsøgte. Der var herefter en varetægtsfængsling og en fængselsdom for sagsøger, hvor der ikke var kontakt. Herefter har der været en meget begrænset kontakt med afbrud og siden februar 2017 har der ikke været nogen reel kontakt andet end ganske få forsøg.

I forhold til det faktiske bemærkes, at sagsøger har været meget tilbageholdende med oplysninger og belysning af sin situation.

Frem til det, der i sagsøgers processkrift beskrives som udrejsen i februar 2017 på grund af afslag på opholdstilladelse, bemærkes, at der ikke var nogen forudgående varsling fra sagsøger, hverken til sagsøgte eller til datteren eller til Familieretshuset (dengang Statsforvaltningen) om, at der var en forestående afrejse. Den kom således aldeles uventet og har klart været med til at skade relationen mellem sagsøger og datteren.

Et barn kan tage så og så mange skuffelser, og B har unægtelig været udsat for mange.

Der har aldrig været nogen udmelding fra sagsøgers side over for sagsøgte eller dennes advokat med en varsling af, hvornår man kunne genoptage en reel kontakt, om man havde mulighed for at komme til Danmark, hvordan samvær kunne etableres eller andet.

I marts 2018 søges der, men det der søges om, er et samvær, der tager afsæt i et lovligt ophold i et europæisk land. Et lovligt ophold, der aldrig er blevet dokumenteret over for sagsøgte og som der stadigvæk er sat spørgsmålstegn ved fra sagsøgtes side.

Der er således ingen reel viden om sagsøgers opholdssituation noget som helst steder og det bemærkes, at sagsøger fortsat søger at sløre alt om egne forhold.

Det bemærkes også, at sagsøger undlader at kommentere på, at sagsøgte faktisk accepterede fastsættelse af overvågede samvær, da man søgte herom i 2018. Det var således med accept fra sagsøgte, at der kom overvågede samvær i gang.

Sagsøgers pinlige tilgang til sagsøgte er imidlertid så stor, at det første overvågede samvær, hvor B ikke ville møde sin mor, medmindre faren var til stede, endte med, at der så ikke blev noget samvær med henvisning til at sagsøger under ingen omstændigheder ville møde sagsøgte, uagtet at det kunne betyde, at hun så ikke så sin datter.

Igen må jeg sige, at der er så og så mange ting man kan byde et barn. Her er B blevet forberedt på, at hun skal møde sin mor, hvorefter det ikke bliver til noget, fordi sagsøger ikke vil se sagsøgte til trods for, at der er overvåger til stede. Det forekommer på en eller anden måde meget skævt i forhold til varetagelse af barnets tarv.

Det skal også fremhæves, at det fra de øvrige forsøg på samvær i bilag 9 på intet tidspunkt klandres far, at samværerne ikke kan gennemføres. Tværtimod beskrives far som støttende i det hele.

Det forekommer ikke rimeligt, når man fra sagsøgers side beskylder alle andre end sagsøger selv for at være skyld til den nu tabte kontakt mellem mor og B. Sagsøger har bevidst holdt kortene tæt til livet i forhold til spørgsmål om udsendelse. Sagsøger har ikke gjort meget for at belyse sin situation på noget tidspunkt.

Sagsøger havde en noget uklar formulering af, hvorledes samvær skulle genetableres og kom med forskelligartede udmeldinger efter man startede op i marts 2018.

Man må altså også erindre, at hele misæren startede med sagsøgers handlinger og fjernelse af datteren.

Det er imidlertid ikke et spørgsmål om at pege fingre, men et spørgsmål om, hvad der tilgodeser B. Det, der tilgodeser B, er det, der også skal være sagens konklusion. Aktuelt må det konstateres, at B trives bedst ved at der ikke fastsættes samvær. Det har ingen mening at tvinge et barn til et samvær, som barnet ikke ønsker.

Sagsøgers mange betragtninger om menneskerettigheder m.m. kan ikke føre til, at Danmark skal tvinge et barn ud i en situation, der ikke er til gunst for barnet.

Man har prøvet at facilitere samvær. Sagsøgte har medvirket så godt, han overhovedet kunne til samvær. Det bemærkes også, at B er i god trivsel og på alle måder har det godt med det liv, hun lever. Samlet bemærkes således, at der ikke er basis for at fastsætte samvær.

...

Det bemærkes også, at B efterhånden har været gennem meget og efter sagsøgte opfattelse ikke skal udsættes for mere på nuværende tidspunkt.

F har under hovedforhandlingen henholdt sig hertil og har supplerende gjort gældende,

at B har brug for ro, idet hun har været gennem meget,

at der i lang tid ikke har været to forældre i hendes liv,

at samværet, der blev fastsat i foråret 2019, ikke fungerede,

at B ikke vil have glæde af samvær,

at det tværtimod efter den børnesagkyndiges redegørelse vil være smertefuldt for B at have samvær med sin mor,

at forældrene har et meget konfliktfyldt forhold, og at B derfor har valgt sin far,

at det derfor efter en samlet vurdering vil være bedst for B ikke at se sin mor.

Rettenns begrundelse og resultat

Afgørelsen af, om det er bedst for B at have samvær med sin mor, må træffes ud fra en afvejning af, på den ene side Bs behov for ro og forudsigelighed i sin hverdag, og på den anden side hensynet til Bs udvikling på længere sigt.

Det er uomtvistet, at der de sidste to år alene har været ganske sporadisk samvær, og at dette er foregået via Skype.

På baggrund af Fs forklaring og de rapporter, der er i sagen vedrørende det overvågede samvær i 2017 og i 2019, lægger retten videre til grund, at F ikke ønsker samværet og ikke støtter B i at deltage i samværet.

Uanset den usikkerhed, B måtte opleve på grund af den lange tid, der er gået siden sidste samvær, og på grund af Fs modstand mod - og den deraf følgende manglende støtte til - samværet, finder retten på baggrund af den børnesagkyndiges vurdering, at det vil være bedst for B, at hun har samvær med sin mor.

Det forhold, at det i de - meget kortfattede - rapporter om det overvågede samvær i foråret 2019, er anført, at samværet ikke var til glæde for B, findes ikke at kunne føre til andet resultat. Retten har herved lagt vægt på, at samværet alene blev forsøgt gennemført 4 gange, hvorefter det blev afbrudt. Retten finder henset til, at B på det tidspunkt ikke havde set sin mor i 2 år, at perioden, hvor samvær blev forsøgt gennemført, var for kort til, at det på baggrund heraf kan konkluderes, at samvær ikke på længere sigt vil være det bedste for B.

Efter en samlet vurdering finder retten således, at det er bedst for B, at der fastsættes samvær mellem hende og hendes mor, M, jf. forældreansvarslovens § 1, jf. § 4 og § 19, jf. § 21.

Samværet fastsættes i overensstemmelse med Ms påstand som overvåget samvær, hvor samvær hver anden gang sker ved Ms personlige fremmøde, og hver anden gang sker via Skype som nedenfor bestemt. Både samvær ved personligt fremmøde og samvær over Skype sker i Familieprojektet, Prags Boulevard 80, 5. sal, 2300 København S.

Det bemærkes, at tiderne er fastsat efter drøftelser med Familieretshuset/Familieprojektet, der har booket de anførte tider til det overvågede samvær. Det bemærkes videre, at Familieretsprojektet, hvor samværet skal foregå, ikke stiller computer eller andet IT-udstyr til rådighed for samvær, der foregår over Skype. Det er således en forudsætning for gennemførelsen af samvær via Skype, at

M stiller udstyret til brug for samværet med B til rådighed, hver gang samvær skal ske over Skype.

THI KENDES FOR RET:

B, født den ... 2011, har ret til overvåget samvær med M på Familieprojektet, Prags Boulevard 80, 5. sal, 2300 København S, således:

[udeladt]

Samværet bortfalder i skoleferierne på tidspunkter, hvor F er bortrejst på ferie med B.

Ingen af parterne betaler sagsomkostninger til den anden part eller til statskassen.

